

Dr. László Szabó

SPOLU V KRUHU

**AKTUÁLNOST A FUNGOVÁNÍ
MALÝCH SKUPINEK**

Nejvlivnějšímu malému společenství mého života, mé rodině.

Silvii,

skvělé společnici v životě i ve službě.

Její láska a kreativita vytváří skutečný domov.

Žanetě,

kteřá tvoří příjemnou atmosféru péče

v mém podnájmu na akademické půdě,

kde dopisují kapitoly této knihy.

Domimu,

který mě několikrát denně během psaní navštíví jen tak,

protože je dobré být spolu a zasmát se.

Dr. László Szabó

SPOLU V KRUHU

Přeloženo z maďarského originálu Együtt a körben – A kis csoportok aktualitása és működése vydaného nakladatelstvím Advent Kiadó, ISBN 978-615-5907-60-9, www.adventkiado.hu, Budapešť, Maďarsko 2022.

Překlad © Advent-Orion, Praha 2022

ISBN 978-80-7172-495-7

Obsah

- 1 - Vitamíny pro duši: společenství a zdravé vztahy /15
- 2 - Jsme zodpovědni jeden za druhého /27
- 3 - Zůstávat ve společenství s Bohem /37
- 4 - Osamělý boj, nebo zkušenost společenství? /47
- 5 - Křesťanské společenství – přitahuje, nebo odpuzuje? /57
- 6 - Základy skupinové dynamiky /67
- 7 - Zkušenost růstu /77
- 8 - Jak (ne)zničit společenství /89
- 9 - Můžeme jíst a pít – a přitom se měnit? /99
- 10 - Vše začíná vedením /111
- 11 - Průběh jednoho setkání /125
- 12 - Založení skupinky /135

1 VITAMÍNY PRO DUŠI: SPOLEČENSTVÍ A ZDRAVÉ VZTAHY

Společenství: Boží plán se prolíná s lidskými potřebami

Téma

Podstatou malých skupinek je společenství. Je pozadím každé činnosti v rámci skupinky. Atmosféra přijetí a postoj zájmu otevírají cestu k rozhovorům o životních otázkách a biblických tématech. Každý se zapojuje, nikdo není dominantní a Boží slovo má prostor, aby splnilo svůj záměr. Pokud ve skupince chybí společenství, zbytečně se budeš pokoušet o kázání.

Podstata

Kvalita prožívaného společenství zásadním způsobem ovlivňuje kvalitu celého tvého života. Cítíš, že máš místo, kde jsi přijat, oceněn a kde se s tebou počítá? Pokud je tvá odpověď ano, můžeš počítat s řadou výhod ve fyzické, duševní i duchovní oblasti života. Kvalitní vztahy a zdravý společenský život tě činí odolnějším vůči nemocem, snižují riziko vzniku nádorů a způsobují i to, že jsme pohotovější v ochotě pomoci jiným. Znamená to, že z toho má užitek i tvé okolí. Budeš mít sílu dávat, protože sám dostáváš. Namísto toho, abys hledal volný termín u psychologa, aby tě měl kdo vyslechnout, jsi tím, kdo naslouchá druhým. Ne ty chodíš na terapie, ale lidé vyhledávají tebe. A kromě toho, když povzbuzuješ druhé, sám jsi povzbuzen (Př 11,25).

V kterých oblastech života pociťuješ, že dobré a podporující vztahy s druhými mají pozitivní účinek na tvé zdraví, víru a výkonnost?

Možná dosud pochybuješ o důležitosti malých skupinek. Angela K. Troyerová v článku³ publikovaném v on-line magazínu „Psychologie dnes“ jmenuje další významné faktory. Její argumenty vztahující se k aktivnímu společenskému životu a společenství jsou přínosné a spolu s duchovním oživením tě povedou k tomu, abys začal plánovat svou vlastní malou skupinku:

- > Můžeš se dožít delšího věku, protože se ti dostává více společenské podpory.
- > Pravděpodobně se budeš těšit lepšímu zdraví, protože společenská a skupinová zodpovědnost jde ruku v ruce se silnějším imunitním systémem.
- > A nezapomeňme zmínit nižší riziko rozvinutí demence, protože bohaté společenské vztahy prospívají i našemu mozku.

Bible je kniha vztahů

Tématem Bible není v první řadě náboženství, ale vztahy. Od prvních stran líčících počátek dějin lidstva v ní jde o harmonické vztahy. O několik stránek dále jsme svědky zářející destrukce vztahů, v jejímž důsledku se Adam a Eva odtrhnou od Boha a jejich potomci se obrátí jeden proti druhému. Když pokračujeme ve čtení, až do posledních stran jsme svědky Boží neúnavné snahy o nápravu zničených vztahů. Proč je pro Boha téma vztahů tolik důležité? Bůh se nám představuje jako společenská bytost, je to jeho podstata:

- > Bůh miluje Syna a má v něm zalíbení (Mt 3,17).
- > Ježíš přijímá Otcovu lásku, koná to, co se líbí Otci (J 8,29), a ctí Ducha (Mt 12,31).
- > Duch svatý oslaví Syna (J 16,14).

Společenství začíná u Boha ve třech osobách. Toto Boží společenství je výchozím bodem pro veškerý život. Společenství Boží trojice dokázal pouze hřích dočasně přerušit na Golgotě. „Bože můj! Bože můj! Proč jsi mě opustil?“ – zvolal Ježíš ve chvíli, kdy ho hřích oddělil od Otce. Je příznačné, že kde se objeví hřích, trhají se vztahy. Přátelství, manželství, vztahy na pracovišti a jakékoli další vztahy přítomnost hříchu ničivě zasahuje.

---

³ Angela K. Troyerová: The Health Benefits of Socializing. In: Psychology Today. Juni 30, 2016. Forrás: <https://www.psychologytoday.com/us/blog/living-mild-cognitive-impairment/201606/the-health-benefits-socializing>. (Staženo: 11. října 2021).

Samotnému to nejde...

V Genesis 1,26 je stručně, jednou větou, zformulován původ člověka a zároveň se ozřejmují jeho základní potřeby a také zvláštnosti způsobu života.

„Utvoríme člověka ke svému obrazu, ke své podobě...“

Jako Boží obraz jsme byli stvořeni pro společenství. Toužíme po tom, aby někomu na nás záleželo, aby někdo ocenil naše jednání, aby nás pochválil a abychom mohli společně tvořit a pracovat. Bůh dobře věděl, že není dobré býti člověku samotnému, proto mu stvořil „pomocníka“ (Gn 2,18) a vytvořil z Adama a Evy rodinu s potenciálem růstu. Člověk je podobný Bohu a teprve tehdy se cítí ve svém žilvu, když tvoří a pracuje společně s druhými, oceňuje je a získává ocenění, podrží je a cítí, že sám je nesen.

Ady Endre vyjádřil v básni z roku 1909 s názvem „Byl bych rád, kdyby mě milovali“, co pohání jeho, jakož i každého člověka, podobně jako řemen pohání soukolí:

*Proto je všechno jen sebetřýzeň.
Chtěl bych, aby mě milovali.
A abych někomu patřil,
patřil někomu.*

Ale kde najde člověk 21. století domov v oblasti vztahů, a zvláště ve vztahu k Bohu? Kde najde v tomto stále osamělejším světě společenství zaměřené na vztahy, setkání, která přitahují blíže k Bohu?

Původní hebrejský text trefně vyjadřuje důležitost společenství: podle původního slovosledu totiž muž není skutečným mužem, dokud nezíská společníci, a ani člověk nežije jako skutečný člověk, dokud se nezačlení do vztahu s Bohem a ostatními. Když tuto potřebu nenaplní v náboženství, začne si hledat alternativní řešení. Russell Burill výstižně ne popisuje, jaké náhrady společenství si člověk hledá:

„Jedním z nejlepších padělků duchovního společenství je hospoda: hospoda stojící v sousedství je perfektní náhradou toho společenství, které chtěl Kristus dát své církvi. Je to kopie, která nabízí líkér místo milosti, únik místo pravdy, ale zároveň i chá-

*pavé, přijímající a přátelské společenství. Bezpečné. Neodsuzující. Můžeš prozradit jakékoli tajemství a oni si ho nechají pro sebe. Hospody nevzkvétají proto, že lidé jsou alkoholici, ale proto, že Bůh vložil do lidských srdcí touhu znát a být poznán, milovat a být milován.*⁴⁴

Dobré společenství chce růst

„Utvořme člověka ke svému obrazu, ke své podobě...“ V této větě je ukryta i perspektiva budoucnosti, protože člověk se může narodit proto, že Boží láska stvořila nového partnera. Přirozeností Božího společenství je růst, tvoření. Vztah lásky se neumí sobeckým způsobem soustředit pouze na své vlastní štěstí, ale chce dávat, vychází vstříc druhému, aby jej zahrnul do společenství. To je podstata lásky agapé, je to láska, která jde vstříc, dává už i tehdy, když ještě nic nedostala, slouží i tam, kde je to pro ni břemenem.

”

„Kdyby Bůh chtěl, aby žena panovala nad mužem, byl by ji stvořil z Adamovy hlavy. Kdyby chtěl, aby mu byla otrokyní, byl by ji stvořil z nohou. Ale on ji stvořil z jeho boku, protože chtěl, aby byla jeho rovnocennou životní družkou.“ (Augustin)

Stvoření člověka dostává v těchto souvislostech nový význam. Lidé přicházejí na svět s touhou v srdci po dokonalém vztahu. Je to stejné jako u malého dítěte. I ono vkládá svou důvěru a lásku do rodičů a cítí se u nich v bezpečí. Proto si může bezstarostně hrát a být radostné. A tak jako se dítě cítí osiřelé, když se rodiče vzdálí, a propadá beznaději, i člověk má potřebu běžet ke svému Stvořiteli, aby jeho neklidné srdce našlo pokoj.

Jakmile dítě vyroste, má i přes svůj primární vztah s rodiči touhu založit si vlastní rodinu. A tak se ze dvou lidí stanou tři a časem se rodí další a další generace.

I posílání malých skupinek a sborů získává nový význam. Nemůžeme bezstarostně odpočívat, když můžeme konat činy lásky, když jsou kolem nás lidé, které bychom mohli zahrnout do společenství.

⁴ Russell Burill: A 21. század megreformált egyháza /Církev 21. století/, Advent Kiadó. Budapest, 2011, str. 34.

Nezůstávejme lhostejní k trápení druhých, k těm, kteří spolu s Adym vyznávají: „Chtěl bych, aby mě milovali...“ To ale pro nás představuje stále větší výzvu. Lidé stráví denně 4–6 hodin před obrazovkou a pouze zlomek času se věnují druhým a vedou s nimi smysluplné rozhovory. Jsi smířený s tímto stavem věcí? Těšíš se z toho, že i ty máš, tak jako ostatní, vlastní byt či dům, auto, počítač, telefon, díky kterým se můžeš o samotě oddávat mediálnímu obsahu? Anebo ses rozhodl připojit se k Boží snaze o nápravu a půjdeš vstříc druhým jako misionář v oblasti vztahů? Uzdravování vztahů nás vrací tam, odkud pocházíme, a přináší nám závan ráje do všedních dnů.

Hřích = ničitel vztahů

Specifikem hříchu je, že napadá dokonalé stvoření v té nejdůležitější a zároveň nejpodstatnější oblasti. Jeho vliv na destrukci vztahů se projevuje na čtyřech úrovních:

1. Mezi Bohem a člověkem

Člověk se téměř definitivně odtrhl od Boha. I když v rajské zahradě žili spolu v tom nejpřirozenějším společenství, tento stav je současnému člověku neuvěřitelně vzdálen. Mnozí se vydávají jinými směry, aby zkoumali cestu do nadpřirozena, ale nemohou narazit na nic, co by je uspokojilo. Podle výzkumu Bertelsmann Stiftung až 43 % západoevropanů vyhledává spiritistické zážitky.⁵ Hledají známky nadpřirozena, uchylují se k talismanům nebo k čemukoli, co nabízí odpověď na mučivou otázku ohledně ztraceného božsko-lidského vztahu.

2. Hřích zásadně nabourává mezilidské vztahy

Zničené mezilidské vztahy mají podobnou destrukční sílu jako války. Naše životy jsou plné front. Většina lidí je schopna donekonečna vyjmenovávat zranění postupně získaná v oblasti mezilidských vztahů. Profesor Seerman v jedné přednášce řekl: „Mám za to, že veškeré problémy ve světě spadají do jedné kategorie. A tou jsou vztahy.“ Je pravda, že náš současný život je výsledkem našich předchozích vztahů. Náš život nabyl smyslu díky lidem, kteří nás milovali, věnovali nám čas, učili nás. Nebo

---

⁵ Stiftung, B. – Woran Glaubte: Die Welt? Analysen Und Kommentare Zum Religionsmonitor 2008. Verlag Bertelsmann Stiftung, 2010, str. 204.

se stal přesný opak, když nás zneužili, odmítli nebo nás v době nouze lhostejně obešli. Při pohledu na vztahy kolem nás (včetně církevních statistik) získáme dojem, že výhled do budoucnosti není příliš povzbudivý. Potřebujeme nové impulsy a příležitosti k nápravě vztahů.

3. Je poškozen sebeobraz člověka

V důsledku hříchu se narušil obraz člověka o sobě samém, vztah k sobě samému. Kolik uznání, chvály a společenských úspěchů potřebuje dítě dostat, aby z něho vyrostl zdravý, sebevědomý a výkonný dospělý! Mnoho dětí trpí nedostatkem uznání. Tyto děti pak roky, ba dá se říci až celý život, zápasí s problémem sebehodnoty, pokřiveným vnímáním sebe sama či komplexy méněcennosti. V dospělosti narážejí na překážky v různých oblastech života. Vnitřní zápas, který je způsoben tolika zraněními, může u mnohých vyústit až do sebevražedných a sebezničujících myšlenek. Nedostatek klidu, utržené rány a absence východiska žene tyto lidi do sebezničení. Jejich trvalou bolest však nezpůsobuje vnější svět, vychází zevnitř.

4. Zlom nastal i ve vztahu člověka a přírody

Je to patrné v častých přírodních katastrofách způsobených lidskou činností, v nárůstu znečištění a zmenšujícím se životním prostorem. Z dlouhodobého hlediska to ohrožuje lidskou existenci. Řešením není stavět kolonie na Marsu, ale náprava vztahu člověka k přírodě. Tím, že ctíme Stvořitele, vážíme si a ochraňujeme i celé stvoření.

Společenství – nebo osobní úspěch?

Podívejme se na verše z Genesis 4. kapitoly. Je zde patrné, jak se v životě Kaina a jeho potomků posouvá důraz z pěstování vztahů na osobní výkon, na činnost jednotlivců:

1. Kain postavil město (v. 17).
2. Jábal byl chovatel dobytka (v. 20).
3. Júbal byl první hudebník (v. 21).
4. Nakonec seznam končí šiléným mužem Lámechem, který si vezme dvě ženy a chlubit se tím, že zavraždil člověka kvůli urážce (v. 16–24).

Důvěrné společenství bylo postupně nahrazeno hledáním osobního úspěchu, vyzdvihováním jednotlivce a jeho osobního pokroku. Hnacím motorem se stalo sobectví a cílem se stala seberealizace.

V biblických dějinách se však objevuje paralelní rodokmen, nové potomstvo a zcela jiná větev, jehož základem je SPOLEČENSTVÍ. Čteme o tom v Genesis 4,25–26:

*„Tehdy se začalo vzývat jméno Hospodinovo.“ (v. 26)
(Tehdy začali lidé volat k Pánu.)*

V průběhu sedmi generací se o významných činech této nové větve nic nedozvídáme. Máme jen záznamy o tom, kolika let se dožívali. Když žijeme ve společenství s Bohem, každý prožitý rok je vzácný!

Ježíšův život ve společenství

Evangelia uvádějí nespočet společenských setkání a kontaktů, které byly součástí Ježíšova života a jeho služby: společné stolování, kázání, putování, výjimečná setkání aj. Můžeme je rozdělit do čtyř forem společenství. Získáme tím ucelený obraz Ježíšova vztahování se ke společenství:

1. Zástupy

Často vyučoval velké zástupy lidí, část zázraků vykonal veřejně a posluchače jeho slova uchvacovala. Díky veřejnému působení rostlo poznání lidí a jejich zájem o Ježíšovo učení. Tato setkání však zprostředkovala podstatu víry pouze povrchně, k podrobnějšímu růstu byla zapotřebí menší seskupení. I dnešní sborová shromáždění mohou jen v omezené míře plnit své poslání.

2. Skupina: 12 nebo méně osob

Největší pozornost věnoval Ježíš SPOLEČENSTVÍ s 12 vybranými lidmi. To byla jeho *rodina*, tady mluvil zcela otevřeně a odhaloval své poslání, cíl a plány. Neměl to s nimi vůbec snadné. Tito muži, kteří se snažili získat postavení a moc, kteří se neuměli shodnout a předbíhali se v dokazování vlastní důležitosti, se v Ježíšově blízkosti setkali s mocí společenství lásky. Zatímco oni zápasili o vlastní uplatnění, Ježíš vzal do rukou ručník a pustil se do mytí jejich

zaprášenyh nohou. Nelze si představit větší protiklad mezi lidským sobectvím a Boží službou lásky. Jak to Ježíš dokázal? On neviděl učedníky takové, jací byli, ale takové, jakými se mohou stát pod vlivem života ve společenství. K dosažení tohoto cíle byla nevhodnějším nástrojem dvanáctičlenná učednická skupinka.

3. Vnitřní kruh: nejvýše čtyři osoby

V Ježíšově životě však byly chvíle, kdy i 12 lidí bylo mnoho. Se třemi učedníky proto vytvořil jakousi miniskupinku. Na hoře proměnění, v Getsemanské zahradě a při dalších příležitostech si zavolal pouze Petra, Jakuba a Jana. Před nimi se otevřel, je prosil o podpůrné modlitby, v jejich společnosti mnohem důvěrněji vyjadřoval své pocity a mluvil s nimi otevřeně – i o negativních věcech. I my potřebujeme vnitřní kruh. Kdykoli se můžeme dostat do situace, kdy jsme zranitelní a potřebujeme podporu blízkých osob. S kým můžeš počítat, když zápasíš ve zkouškách? Ve skupince tak mohou být i menší kruhy lidí, mezi nimiž je důvěrnější spojení a otevřenější komunikace. Je to potřebné.

4. Služba ve dvou

Ježíš neposlal učedníky sloužit jednotlivě, ale ve dvou. Služba ve dvou je ve většině oblastí účinnější než služba jednotlivce. Řídil se tím i apoštol Pavel, který se pravidelně vydával na cesty s dalšími spolupracovníky.

Sbor, který následuje Mistrův plán

První křesťané nejen poznávali, ale také uskutečňovali to, co viděli u Ježíše. Po Letnicích se setkávali v domácích skupinkách, které byly klíčovým dějištěm praktikování učednictví. Zároveň se setkávali i v chrámu, kde mohli prožívat velikost hnutí.

*„Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem.“
(Sk 2,46)*

Existence malých skupinek nedělá větší shromáždění zbytečné. Je zajímavé, že tyto domácí skupinky nebyly „součástí“ církve, ale církev existovala v této podobě – ony byly církví. Nešlo o rozdělení církve,

vše se dělo pod vedením Ducha svatého, ale spíše o každodenní šíření evangelia v domácím prostředí.

Pokud v domácích skupinkách jeden člen trpí, všichni s ním soucítí a společně sdílejí také radosti. V tomto prostředí mizí boje, které ničí vztahy, každý je rovnocenný a své schopnosti využívá k budování těch druhých (1K 12). Pokud by přece jen vznikla nějaká nerovnost, členové skupinky společnými silami napomohou k rovnováze. I to poukazuje na sílu dobrého společenství: mnozí byli ochotni vzdát se i svého majetku, jen aby mohli být jeho součástí.

Tato forma shromažďování však v průběhu staletí vymřela a společenství nahradila budova, ze skupinek se stala organizace s vymezeným „programem“, tradicí a strukturou. Členy sboru zahrnuje množství „služebností“. Na pěstování vztahů a domácí společenství sotva zůstává čas nebo energie. Ježíšův model se změnil, vymřela tradice první církve. Místo toho zaznívá povznášející zvuk varhan v krásně vyzdobených místnostech. A členům sborů už nezbyvá kapacita k ujímání se duchovních „vdov a sirotků“.

Společenský život adventního hnutí

V počátcích adventismu byla jedním z nejvlastnějších poznávacích znamení tohoto hnutí, podobně jako v životě první církve, existence společenských, skupinkových setkání. Tato shromáždění (social meeting) v sobě nesla znaky prvokřesťanské církve: sdílení zkušeností, společné čtení Písma, diskuse o otázkách, vzájemné povzbuzování v malých skupinkách. Nebyli ještě žádní kazatelé, takže členové se samostatně starali o potřeby společenství. Průměrný počet lidí v takovém shromáždění byl méně než 25. Ellen G. Whiteová upozorňovala, že o toto nasměrování nesmíme přijít:

„Formování malých skupinek jako základ křesťanského úsilí mi představil Ten, který se nemýlí. Je-li sbor početný, ať se členové rozdělí do malých skupinek, aby pracovali nejen v rámci sborového společenství, ale i ve prospěch druhých. Pokud jsou na nějakém místě pouze dva nebo tři, kteří znají pravdu, ať vytvoří malou skupinku.“ (Svědectví 7. svazek, str. 21–22)

Zcela určitě to neznamená, že se v sobotu dopoledne setkáme ve shromáždění, posloucháme, jak kazatel vykládá Písmo, a přitom sle-

dujeme členy sboru sedící před námi. Otevři svůj domov, vyhledávej kontakty, které ti byly svěřeny, vytvářej společenství – a objevíš moc, která se v tom ukrývá! Posláním malých skupinek je zpřítomnění Bohem představeného a zprostředkovaného společenství v dnešní společnosti.

Vytvoření přijímajícího společenství

Každý z nás už určitě někdy zažil, jak to bolí, být vyčleněn a odmítnut. Ježíš nám však svým příkladem ukazuje, že neexistuje žádný hřích ani společenské vyloučení, kvůli kterému by se otočil zády k někomu, kdo se na něj obrátil s otevřeným srdcem. Celníci, prostitutky, prchliví a nevzdělaní rybáři a také Jidáš, který ho později zradil, ti všichni našli místo u jeho stolu. Společenství, které vytvořil, je přeměňovalo neuvěřitelnou silou.

To, co potřebujeme, není biblická studijní skupinka, i když otevírání Písma je důležitou součástí malých skupinek. Není to ani misijní skupinka, i když její členové se odevzdávají do služby Bohu. Mluvíme o společenství, které pečuje o celého člověka, kde jednotliví členové jsou zodpovědni jeden za druhého, které počítá s Bohem v každodenních obyčejných věcech a které je soudržné. Své místo zde nachází společné stolování, které je projevem přijetí, uzdravování sociálních vztahů a předávání zkušeností. Poslední zmíněné, tedy osobní rozhovor o životě prodchnutém vírou, je jedním z nejpodstatnějších prvků v procesu obrácení. V misijním institutu ADIMIS⁶ jsme analyzovali, jaké faktory měly v uplynulých letech největší vliv na rozhodnutí ke křtu u lidí vstupujících do církve. Výzkumy ukázaly, že rozhodující byla výměna zkušeností týkajících se otázek víry a osobní rozhovory.

Jak mohu pozvat své známé

Vyhýbej se obchodnickému přístupu: když nám někdo něco nabízí příliš urputně, ve většině z nás to vyvolává pocit napětí a odmítání. Tento přístup znamená, že se snažíme vytáhnout lákavé argumenty a přednosti, abychom lidi přesvědčili, že „právě toto potřebují“.

---

⁶ Misijní institut Arthura Daniellse je výzkumný ústav, který nese jméno A. Daniellse a působí na univerzitě ve Friedensau.

Přicházíme-li s vidinou vlastních sobeckých pohnutek, těžko můžeme být použitelní k vytváření pravého společenství.

Mnohem lepší bude, když křesťanům představíš biblický základ skupinek a pozveš je, aby následovali Ježíšův příklad. Nekřesťanům můžeš říci, co pro tebe znamená společenství, a na příkladech můžeš poukázat na to, jak se mění lidské životy v prostředí přijímajícím malé skupinky.

ZAMYSLI SE!

Co považuješ za rozhodující pro společenství s druhými?

Co by pomohlo tomu, abys byl efektivnější ve schopnosti zakládat malé skupinky?

Úkoly pro vedoucího

1. Važ si společenství, které máš v místním církevním sboru! Ujasni si jeho silné i slabé stránky. Zmapuj jeho potřeby a připrav si plán, jak by mohly být tyto potřeby pomocí malých skupinek naplněny.
2. Tvými nejdůležitějšími společníky při zakládání skupinek budou ti, kteří mají hodně známých, snadno navazují přátelství a rádi věnují svůj čas druhým. Najdi si společníky, kteří disponují těmito dary.

Činnosti pro core tým

1. Pro postmoderního člověka je společenský život a pocit sounáležitosti velmi důležitý, ale často si neumí najít vhodné společenství. Dejte stranou vaše představy o náboženství a misii a zorganizujte pro své přátele takové aktivity, které upřednostňují společenské aspekty (společné jídlo, výlet apod.). Jak byste dokázali představit křesťanské hodnoty dokonce i beze slov?
2. Rozhlédněte se ve sboru i mimo něj: kdo s tebou rád tráví čas a zároveň by byl otevřený pro společenství v malé skupince? Zapište si jejich jména a začněte s nimi rozvíjet přátelství.

DOPORUČENÁ ČETBA

Russell Burrill: Revoluce v církvi. Praha: Advent-Orion, 1997.

Tim Chester, Steve Timmis: Zdravá církev nevznikne jen tak. Praha: Nakladatelství Návrat domů, 2018.